

TELEGRAFUL ROMAN.

Apere Marția. Jona și Sâmbăta

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 14 C., 6 luni 7 C., 3 luni 3 C. 50 fl.
Pentru monarhie pe an 16 C., 6 luni 8 C., 3 luni 4 C.
Pentru străinătate pe an 24 C., 6 luni 12 C., 3 luni 6 C.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archiepiesane Sibiu, strada Măcelarilor 45
Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 45.
Epistolele nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază

INSERTIUNILE

Pentru odată 14 fl., — de două ori 24 fl., — de trei ori 30 fl. rëndul cu litere garmond — și timbru de 60 fl. pentru fie-care publicare.

Ziua Învierii.

Parte mare din popórele europene, după muncă încordată, după lupte vi-tejești, după jertfe în sânge și în vieți de om, prâsnesc ziua Învierii.

Avântul cultural, tendența spre muncă seriosă și doruri înălțătoare le-a asigurat poziție importantă și impu-nătoare.

O astfel de înviere prâsnesc fran-cezii acum, după desastrul dela Sedan, o astfel de înviere au sârbat Germanii, când au proclamat unitatea națională și imperiul, — astfel de înviere au sârbat Românii, când din tunuri de oțel cucerite la Plevna, au făcut co-rônă regală și o au pus pe capul celui mai vitez căpitan al vécului al XIX.

Frumóse zile, rari sârbători aceste, și fericite popórele, cari pot să încre-steze în istoria lor națională pagini stră-lucite și în veci neuitate, cum sunt momentele cari le-am scos la ivélă din istoria mai nouă a popórelor.

Cu dor și cu sete căutăm și în viața noastră a poporului român de aici momente înălțătoare, ca să putem împreuna glasul nostru cu glasul bi-sericeii „Ziua învierii, popórelor să ne veselim“.

Sunt multe succesele cari le în-registrăm de o jumătate de veac — e enorm progresul ce l'am făcut în com-parație cu trecutul dureros și umilit și generația veche, bêtânii nostri cari se apropie cu un picior de grópă, pot fi mândri a fi realizat multe din visurile și idealurile avute în tinerețele lor. Resultatul muncii lor este că ne pre-sentăm în haină mai de sârbătoare, a lor e meritul că poporul e mai conștiu de datorințele sale, ei au asudat ca biserica să fie mai liberă în acțiunile sale.

Recunoștința noastră, pentru munca lor, fie-le cuvenită rêsplată.

Altarul nostru sfânt este — și le-gătura între credincioși și biserică s'a manifestat cu multă tărie, mai ales când s'au ivit pe orizont legile cele mult urgisite politice-bisericești și acum, mult păgubitóre pentru toate bisericile creștine din patrie.

Puțin a lipsit, ca poporul nostru învâpăiat de dragoste pentru sfințenia tainelor amenințate să nu erumpă cu putere elementară, și în loc de mintea sănătósă să lase curs liber pasiunilor aprópe deslânțuite.

Suntem însă departe de prasniciul învierii adevărate.

Numai corupțiunea are granițe și limite, căci ea duce la descompunere și la mormânt.

Cultura, progresul, lumina și ade-vérul sunt făcli, cari ard vecinic, cari nu au granițe, căroră nu li-se póte pune stavilă, ele au doruri și ținte înălțătoare.

Aceste doruri la zile mari, dar mai ales la „Ziua Învierii“, au să fie ținta noastră supremă, idealul spre care a ajunge, nici un obstacol să nu ne împedece.

Succese fără griji, flori fără sêminte sunt lucruri necunoscute în viața popórelor.

Jur-împregiur suntem încunjurați de ómeni, cari ocupă teren, ocupă glie de glie, petec de pământ după altul.

Încunjurați de ómeni, cari știu munci și cruța, ómeni, cari jertfesc mult, fórte mult pentru cultura lor, mult pentru biserica lor, mult pentru șcóla lor, nu ne e permis nouă un mo-ment să ne clătinăm nici să dăm îna-poi, căci ori-ce fatalism ni-ar pregăti în loc de înviere, cădere și mórte si-gură.

Și impun alții reserve, și reduc pretensiile, se mărginesc la puțin, ve-niți fraților, să facem și noi așa, ca să ne rămână mult pentru cultura nó-stră, mult pentru așezămintele publice și ocrotirea lor, mult pentru șcóla, fără care nu avem să prâznuim ziua In-vierii.

O luptă pe viață și mórte avem să purtăm, luptă cu cei desfrânați, luptă cu cei încăpăținați, luptă cu cei-ce nu vor să rumpă cu datini învechite și dovedite păgubitóre — ca să eșim biruitori, să triumfăm și să prâznuim „Ziua cea mare a Învierii“.

Ne plecăm capul înaintea proniei divine, care ne-a făcut părtași de cele rele, ca și de cele bune.

Cele rele cât năsipul mării, să fie un îndemn de a rumpe cătușile nești-inței, îndemn de a ne apropia, îndemn de a ne strânge în un mănunchiu pu-ternic, pe care să nu-l póta frânge și nimici asalturile, cari se fac cu des-tulă istețime, și cu mare cutezanță asupra noastră de un lung șir de ani.

Și când vom înțelege glasul bi-sericeii: „Să iertăm toate pentru Înviere“, păretele cel subțire ca hâr-tia după zisa fericitului Bariț, vom prăs-nui tot cu mai mare bucurie, ziua „Învierii“, — și greșelele trecutului vor fi date pentru veci uitării, ca frate cu frate să lucre în armonie. la rege-nerarea vieții unui popor dornic de „ziua Învierii“, dornic de a ocupa locul cuvenit pe plaiurile deschise de el, pe ogórele sêmenate de el, peșesu-rile îngrășate cu sângele lui.

Ne conduc cele mai curate senti-mente la lucrarea acésta.

Dacă ne va fi dat să ajungem — prasniciul „Învierii“, prasniciul, în care mintea și inima împreună să triumfeze asupra egoismului, asupra materialis-mului, ne vom presenta în haina cea de sârbătoare, ca un popor vrednic de a sta nu în rîndul, ci în fruntea po-pórelor, cu aspirațiuni culturale, cu aspirațiuni legitime de a avérolă con-ducătoare și a eși de sub tutela, în care ne găsim de atâta vreme, și din umi-lirea noastră.

Zice-vom atunci „fraților și celor-ce ne-au urît pre noi“, ce-lor-ce ne-au apésat, și arétane-vom vrednici de posiația ce o au câștigat cu sudóre, cu muncă încordată, și cu jertfe aduse pe altarul culturai nóstre, pe altarul desrobirei nóstre, și prâsnui-vom „ziua Învierii“ cum se cuvine, dând laudă și mărire lui D-zeu.

Sunt între noi mulți, cari nu au nădejde să ajungă prasniciul acestei „Învierii“ — sunt însă destui, mulți și hotărâți ca să pregătéscă terenul pen-

tru ziua Învierii, și isbânda nu e a celor puțin credincioși, ci a celor cre-dincioși.

Acesta e credeul nostru, „in hoc signo vinces“ — iar salutul nostru este până la înălțare „Christos a înviat!“

Revistă Bisericească

Despre Sf. Paști.

Studiu ritual

de

Gavriil Hango,

preot ortodox român la penitențiarul reg. ung. regu. din Gherla.

Introducere.

Un obicei fórte frumos și vechiu există în biserica ortodoxă la Sântele Pasci, adevă datina de a se da credincioșilor pâne și vin la sârbarea Învierii Dlui nostru Is. Chrs., despre care datină însă nu se face nici o amintire, precât știu, în nici o carte rituală a bisericeii nóstre. Astfel nici nu sunt în clar cu interpretațiunea, ce-i dă bise-rica acestui obicei. Cu toate acestea, și pentru ca să dau ocaziune și impuls și altora de a se exprima asupra acestei datini, în cele următoare, mă voi încerca a o interpreta, precât îmi va fi cu putință, făcând o ase-mănare între pascile iudaice și pascile creș-tine și scopul lor, și apoi arătând obiceiul creștinilor vechi de a se împărtăși fórte ade-seori cu s. cuminecătura.

a) Pascile iudaice.

Sârbătórea Pascilor a fost instituită de Moise la mandatul lui Iehova imediat înainte de eliberarea Iudeilor din Egipt, adevă în-ainte de darea legii celor două table pe mun-tele Sinai. După ce adevă Moisi anunțase Egiptenilor mórtea tuturor celor întâiu nă-scuți ai lor dela om și de la animal, ca pe-dépă pentru îndérâtnicia lui Faraon de a elibera poporul israiltean, a demandat, ca tot israilténul căsătorit să junghie un miel séu un ied de un an, și cu singele aceluia să ungă usciorii la intrarea casei sale; pentrucă ingerul morții trecând pe la locuințele lor și vécând sângele, să cruțe pre cei întâi născuți ai lor. Dela acéstă trecere cruță-tóre s'a numit atât sârbarea, cât și mielul ce se junghia, pascha. Sârbarea acésta s'a con-tinuat și în petrecerea lor în pustie, și până în ziua de astăzi. La mănecarea mielului pas-chal se întrebuița numai pâne nedospită, adevă azimă, mai adaugându-se și plante a-mare. La ospéțul paschal puteau lua parte numai cei tăiați împrejur. Mai târziu, pre-cum ne spun diferiții scriitori, s'au introdus și alte datine, și anume, la ospéțul paschal s'au mai adaus încă oțet, confecte de póme și vin, spălări, cetiri de pericope din Sf. Scriptură referitóre la paschă etc. (de On-ciul: Archeol. bibl.)

După însemnătatea mistică, sacramen-tală, Paștile iudaice sunt o jertfă (jertfírea mielului paschal) adusă lui Dzeu pentru pé-catele poporului.

b) Pascile creștine.

Sârbătórea pascilor iudaice a fost în-trodusă și în biserica creștină, prin însuși întemeetóriul ei, prin Iis. Chr., carele însuși s'a jertfit pe sine pentru păcatele întreg nea-mului omenesc, carele altcum nu se putea elibera de robia diavolului, în carea căzuse prin păcatul strămoșesc.

Precum Moisi a demandat poporului jidovesc, ca în tot anul se serbeze odată amintirea eliberării lui din robia Egiptului

într'o sârbătóre de mai multe zile, — tot așa a demandat și Iis. Christos la instituirea Sântei Eucharistii (cuminecături) apostolilor săi, ca acésta se o facă și ei într'u amintirea lui, adevă să binecuvînte pâne și vin în nu-mele lui, din care să se împărtășéscă toți credincioșii lui, ca din corpul și sângele lui întreg, ca jertfă adusă lui Dzeu pentru pé-catele lor.

Pânăcând însă poporul jidovesc sârbézá pascile sale numai odată în an, noi creștinii sârbăm pascile nóstre decâte ori se binecu-vântă pânea și vinul la S. Liturgie, și sub chipul acestora ne împărtășim din corpul și sângele lui Iis. Chrs. într'u jertarea pécate-lor. Mai ales sârbăm noi acéstă amintire a morții lui Iis. Chr. pentru noi, în zile de Duminecă, în legătură cu sârbarea Învierii lui din morți. Și, ca să dăm o și mai mare însemnătate acestei sârbări, biserica a într-o dus sârbarea paștilor, adevă amintirea odată în an mai pompósă a Învierii lui Iis. Chr. din morți, după analogia paștilor iudaice, în-troducând obiceiuri rituale, cari ne reamin-tesc multe chiar din obiceiurile paștilor iu-daice.

Dar să vedem, cum sârbau creștinii vechi amintirea morții și învierii lui Iis. Chr. și atunci ne vom putea esplica și unele din obiceiurile rituale de azi, ce sunt introduse la sârbătórea Sântelor paști.

Precum știm din Istoria bisericească, creștinii vechi pregătiau Sânta Encharistie din darurile ce le aducea poporul la biserică, din cari daruri apoi după sfințire se împăr-tășia tot poporul, ba și credincioșii, cei ce din binecuvântate cauze, nu erau de față. Ospé-țul acesta s'a numit agape. Dar nu numai la ospéțul acesta lua parte tot poporul, ci chiar și la S. Eucharistie. Cu slăbirea sen-timentului religios, la S. Eucharistie poporul nu mai lua parte totdeauna, ci numai în zile de Duminecă și alte sârbători, până ce mai târziu n'a luat parte nici în aceste zile, așa încât a trebuit să întrevină biserica și să de-mandeze, ca fiecare credincios barem de patru ori în an, ori barem odată să participe la S. Eucharistie, după ce s'a curățit de păcate prin mărișirea lor.

Făcând o asemănare între alimentele cu cari s'a susținut poporul jidovesc la eli-berarea sa din robia Egiptului și în pus-tie, și de cari se folosește și azi la sârbarea paștilor (miel, azimă, ierburile amare, confecte de póme, vin, apoi spălări — curățiri cor-porale ca simbole ale curățirii spirituale de pécate) și între darurile ce le aduceau și le aduc în parte și azi creștinii pentru pregătirea Sfintei Eucharistii și alte scopuri sfinte la biserică, mai cu sémă la S. Paști, de cari ne preocupăm, — ne isbește identitatea apro-piată ce există între ele atât cu privire la materie, cât și la scopul lor.

Iudeii au jertfit la Paștile lor miel, fără scădere, dar ființă fără spirit înțelegătoriu, — Iis. Chr. mielul lui D-zeu, carele ridică pécatul lumii, s'a jertfit însuși pre sine, o ființă mai mult decât omenéscă; ei au mân-cat pâne nedospită, neperfectă, azimă (imi-tată mai târziu de biserica latină în ostie) — noi jertfim corpul și sângele lui Iis. Chrs. sub chipul pânei perfecte, dospite; ei au mănecat ierburile amare și confecte de póme, — noi după ce am mănecat „ierburile amare și confectele de póme“, adevă mănecări seci în decursul postului, la Sfintele paști ducem spre sfințire cărnuri, brânză și óue din cari ne îndulcim tot-deuna afară de posturi; ei și-au potolit setea din apă isvorită din stâncă, — noi bem din isvorul nesticăciunei, din po-tirul sfințit, ei au beut vin pentru întărirea

lor în pustie, — noi ne veselim inimile noastre cu vin pentru bucuria ce o simțim pentru învierea D-lui nostru Iis. Chrs. și pentru eliberarea noastră din robia păcatului; ei serbeză paștile lor întristându-se, — noi serbăm paștile noastre bucurându-ne; ei cântă atunci cântări de jale, — noi strigăm: „Luminéază-te, luminează-te noue Ierusalime, că a Domnului mărire preste Tine a strălucit. Saltă, saltă acum și te bucură Sioane! Iar Tu Curată, Născătoare de Dumnezeu, veselește-Te întru învierea Celui născut al Teu.“ Ei mănă paștile lor gata de călătorie în pământul făgăduinței, o patrie trecătoare, pământescă unde încă îi așteptau multe lupte și năcasuri dela alte nămuri, străine și dușmane, — noi mănă pe ale noastre în haine de sărbătoare gata de călătorie în patria cea cerescă, vecinică fericită, unde ne așteaptă îngerii, ca și acolo alături cu ei să ne bucurăm și să ne veselim laudând în veci pe Dumnezeu.

În privința scopului: Iudeii serbeză Paștile lor întru amintirea eliberării lor din robia Egiptului, — noi creștini serbăm Paștile noastre întru amintirea eliberării noastre din robia diavolului; ei au scăpat atunci de o robie trecătoare, noi de o robie vecinică; atunci a scăpat de robie numai un popor, prin paștile noastre a scăpat întreg neamul omenesc; Paștile lor sunt numai umbra Legii, Paștile noastre plinirea acelei Legi, paștile lor trecătoare, — ale noastre vecinice, ale lor seci, — ale noastre pline de darul lui D-zeu, ba însuși D-zeu în chipul pâinei și a vinului.

S'ar putea face comparațiunea acesta mai departe, dar ne abținem, ca să nu ne departăm prea tare dela propriul obiect.

c.) *Anafora dela Paști.*

Am amintit mai sus, că creștinii cei vechi pregăteau s. Eucharistie din darurile ce le aducea poporul la biserică pentru întreținerea servitorilor bisericești și pentru cei săraci, din cari daruri apoi după sântire se împărțeau tot poporul, ba și credincioșii, cei ce din ore cari cauze binecuvântate nu erau de față, și mai cu seamă bolnavii. Tot acolo am amintit și aceea, că ospașul acesta se numea agape, de la cari se derivă probabil și comandările sau pomenile noastre pentru cei repausați, ca semn de legătură prin jertfă între cei vii și cei morți. Deasemenea am amintit și aceea, că creștinii cei vechi se împărțeau cu toții din s. Eucharistie la toate liturgiile. Cu slăbirea sentimentului religios, poporul a încetat a se împărți la toate liturgiile din s. Eucharistie, ci s'a împărțit numai Dumineca și la sărbători mai mari, iar mai târziu și mai arareori, până ce a trebuit să întrevină biserica și să prescrie, ca fie-care credincios să participe la s. Eucharistie cel puțin de patru ori într'un an, în cele patru posturi mari, ori barem odată.

Obiceiul de a lua parte poporul la sânta Eucharistie s'a menținut până în ziua de astăzi, și se va susține până la capătul lumii, după ce e ordonat atât de Mântuitorul Iisus Christos, cât și de biserică în urma acestui mandat, ca un lucru necesar pentru mântuire. (Ioan VI 54—55; III. 5; Mat. XI. 14).

Ospașul agapelor, ca neprescris în mod precis nici de Mântuitorul Iis. Chrs. și nici de biserică, pe alocurea a încetat de tot, iar în alte părți s'a menținut cu ore-cari modificări după împrejurările locale ale bisericești și după starea materială a credincioșilor.

Cu toate acestea s'a conservat amintirea atât a participării întregului popor la s. Eucharistie cât și la ospașul agapelor. Și amintirea acestei participări în masse se face la serbarea sfintelor Paști, respective la serbarea Invierii D-lui Iisus Christos.

Amintirea participării întregului popor la s. Eucharistie, după cum cred eu, se face în zilele noastre prin împărțirea poporului în ziua de Paști din pâinea și vinul, din care în Joia mare s'a pregătit sânta cuminătură pentru bolnavi și se servește s. liturgie atunci și în sărbătorile Pascilor.

Iar amintirea ospașului agape din vechime, pe multe locuri se face prin ospașul ce-l dau bogații singuratici, ori însoțiți mai mulți, săracilor la biserică, în ziua de Paști. Acest ospaș îl numim noi azi: *Moși*, ca și când prin acesta, deși inconștient, am voi să ne reamintim un vechiu obicei strămoșesc. Numirea de *moși* azi, după socotința poporului în multe locuri, semnifică ospetarea săracilor neputincioși și bătrâni în ziua de Paști, după ce de fapt la acest ospaș azi mai cu seamă numai cei neputincioși și bătrâni participă. Fie ori una ori altă interpretațiune mai corectă, dar fie-care ne reamintesc un frumos obicei bisericesc din vechime.

Mulți dintre credincioși consideră pâinea și vinul ce se împarte credincioșilor în ziua de Paști din pâinea și vinul din care s'a săvârșit S. Liturgie în Joia mare și s'a pregătit S. Eucharistie pentru bolnavi — de adevărată Eucharistie, — ceea-ce însă nu este esact, după ce această pâine și acest vin n'a fost binecuvântat și sfințit ca agnețul de pe disc și ca vinul din potir la actual transsubstanțiată sau a paterului darurilor în corpul și sângele lui Iis. Chrs. — Acestei pâni și acestui vin i se cuvine numai venerațiune din considerare, că din el a fost pregătită sânta Eucharistie, nici decum însă adorațiune, închinăciune.

Pâinea aceasta și vinul acesta sunt numai anaforă, și ca atare trebuie să le și venerăm, după cum venerăm și anafora numai de pâine, ce se dă poporului la alte liturgii (afară de liturgia dela Sfintele Paști) carea în mod mai restrins încă ne reamintește participarea întregului popor la S. Eucharistie în vechime la toate liturgiile. De aceea nu a prescris nici biserica vre-un ritual de sfințire deosebit pentru ea.

Că pâinea și vinul ce se împarte poporului la Sfintele Paști, și anafora numai de pâine, ce se dă de altădată, ne reamintește participarea întreg poporului la S. Eucharistie, se poate deduce și de acolo, că precum cei ce voiau atunci să se împărțescă cu Sfânta Eucharistie, nu mâncau nici bea ceva dela a 6. (resp. 12) ore din noapte până după împărțire, tot așa se observă acest obicei și azi, de și nu se află prescris de Mântui-

toriul, instituind S. Eucharistie la cină, adecă la începutul zilei bisericești. Biserica a prescris însă mai târziu acest obicei, dimpreună cu mandatul, ca cei căsătoriți (preoți și laici deopotrivă) în zilele împărțirii să se rețină dela împreunare trupescă.

Făcând acum de încheiere o comparațiune între împrejurările grele între cari a trăit poporul evreiesc la instituirea Paștilor sale, și între împrejurările de tristă memorie în cari s'a aflat poporul român ortodox din patria noastră prin secolul al XVIII, când din interese materiale s'a făcut nefericita desbinare confesională, adecă unirea unei părți din el cu biserica papistașă, — ne isbesce analogia ce o aflăm între aceste împrejurări pline de suferințe.

Poporul jidovesc petrecea în pustie, fără loc de odihnă, — poporul românesc ortodox era considerat dimpreună cu legea lui numai tolerat, dar legat de glie; poporul jidovesc nu avea altariu stătătoriu, — poporul românesc ortodox despoiat cu forța de biserică și de preoți, se ruga prin munți și locuri ascunse; poporul jidovesc 40 de ani petrecut în pustie adăpându-se din apă isvorită din petra prin minune, — poporul român ortodox mai bine de 80 de ani a trebuit să alege în lipsele sale sufletești, prin alte țeri și la cei de alt neam, dar de legea lui, la serbi; *poporul jidovesc în peregrinațiunea sa către pământul făgăduinței s'a nutrit la paști cu ierburile amare și alte mâncări seci, — iar poporul românesc ortodox, în lipsă de biserică și preoți și persecutat de dușmanii lui naționali și confesionali, nu pută adevărată fericirea de a lua paști înainte de a mânca de dulce, și nimenea nu-l saluta cu salutarea păcii: Christos a înviat, și n'avea cui răspunde: Adevărat a înviat; singur reînvierea naturii îi mai aducea aminte de Invierea Domnului și mai spera într'un viitor mai bun și pentru el. Astfel se împărțeau de paști poporul român ortodox în acele vremuri pline de suferințe pentru el, și astfel a susținut acest obicei care ne reamintește nu numai Invierea lui Iis. Chrs. ci și suferințele lui și persecuțiunile creștinilor vechi din partea păgânului pentru credința în Iis. Chrs. — Precum însă poporul jidovesc după atâtea suferințe totuși a ajuns în pământul făgăduinței, — tot așa și poporul român ortodox și-a văzut biserica reînălțată în drepturile sale, altariul reînălțat și întărit prin legea sa constituțională liberală, adevărat creștină.*

Revistă internă

Nou secretariu de stat.

Prin autograful preafalt al M. Sale a fost denumit ca secretariu de stat în ministerul de interne Iuliu Gulner în locul lui Jakabffy, care a fost absolvat dela acest post.

Stergerea timbrelor de inserate și călindare.

În ședința de Mercuri a comisiei financiare a parlamentului, referentul *Neményi* Ambrus făcu expozitul proiectului de lege despre ștergerea timbrelor de călindare, anun-

țuri, inserate de ziare și a timbrării ziarelor din străinătate și a foilor periodice. Referentul arată că prin acesta se șterge din preliminarul statului la venite poziția de 770.000 cor., dar asupra comunicațiunii mari și mai ales pentru păturile cele mai sărace ale societății, abolirea timbrelor de ziare și călindare, va avea o influență foarte favorabilă. În schimbul acestei perdențe ce o va avea erariul prin ștergerea acestui soi de dare, se vor putea însă urca alte soiuri de dare, bună-ora timbrul pe cărțile de joc.

Comisiunea a primit fără d scutii proiectul, atât în general cât și în special.

Din România

Mesagiul de închidere.

Luni 3 Aprilie 1900, dl George Gr. Cantacuzino, președintele consiliului de miniștri, a cetit, la Senat și la Adunarea deputaților, următorul Mesagiu regal de închiderea sesiunii legislative:

*Domnilor senatori,
Domnilor deputați,*

„Inchizând astăzi înțea sesiune a acestei nouă legislațiuni, simt o deplină mulțumire să constat că munca d-vastră stăruitoare și luminată a fost la înălțimea așteptărilor țerei.

În starea de strâmtorare pe care a pricinuit-o finanțelor noastre o crasă așa de grea, și din fericire așa de excepțională, ați știut să închinați totă hărnicia d-vastră cestiilor financiare și economice.

Prin crearea unor nouă dări și sporirea onora din dările actuale, bine alcătuite și de o potrivă repărțite, și prin inaugurarea unei ere de economii, care nu Mă îndoesc că vor fi duse mai departe, ați reușit să dați Regatului un budget bine așezat și la adăpost de ori-ce surprinderi.

V'ați arătat ast-fel la înălțimea situației, iar țara, care a primit voios să facă nouă jertfe, a dat încă o dovadă de înțelepciune și maturitate politică. Putem dar să privim viitorul cu deplină încredere.

Pornind din aceeași dorință de a face față la nevoile României, ați votat legea modificării codului de comerț, legea căilor ferate din inițiativă privată și reorganizarea casei de depuneri și consemnațiuni și legea telegrafo-postală.

Organizarea ministerului agriculturii, industriei, comerțului și domeniilor, crearea unui fond pentru punerea în valoare a pădurilor și reforma unor dispozițiuni din legea minelor, pornesc tot din dorința de a ajuta dezvoltarea isvodelor noastre de bogăție.

Reforma Codului de procedură civilă începe, în chip fericit, refacerea codicelor noastre, iar modificarea lege

FOIȚA

Chipuri vii din Neapole.

Vedi Napoli e poi mori!

Neapole în săptămâna cea mare! 'Mi pare că îl ved ca în vis departe, departe, așa ca prin farmec orașul acesta de vrajă, o bucată ruptă din raiu. Băiatul de marină purtat de sorte preste țări și mări și întors după vreme acasă, a isbucnit la vederea patriei sale fără de seamă în lume, în plâns de bucurie. „Vedi Napoli e poi mori“ a zis marinarul și zici și tu streine, când te desparți de Neapole ducând cu tine o fericire ce n'ar încăpea-o lumea.

Ca un făt-frumos răsare sora din sul apelor dela Sorrento, aurind culmile ce se pun ca un cadru în jurul orașului. Acuși se desprinde din umbrele nopții Capri cu zimbetul ei de fecioră, apoi grădinile străjuite de Vesuv și marea se zugrăvesc cu curcubeuri.

7 ore! Clopotele catedralei resună greoiu, lor le răspund în mii de glasuri limbile de metal în întreg orașul; de pe St.

Elmo anunță bombe și rachete preste mare departe ajunul învierii. Preoți și călugări rotunji la față, aerul unor omeni trăiți bine, merg îngrabă la rugăciune, sandalele de lemn li se târă pe lespezi... În porto piccolo pânzele se rotunzesc umflate de vânt și barcele desprinse de țerm dăntesc pe valuri. Urmăză vapoarele în portul comercial. Fug marinarii, desfac funiile grose și vaporul pornește în drum spre alte maluri; vezi numai că se răresce pădurea de catărguri. Invalidul gârbov și spriginit în cărje încă s'a sculat azi de dimineță. Cu mâna tremurândă vine să așternă cununa pe statua lui Victor Emanuel — un suvenir regelui său, care l'a dus la luptă și victorie, a fundat o Italie unită pe muncă și pe libertate.

Sorele cucerește treptat-treptat albastrimele cerului. Să deschid prăvăliile și atelierile, ici și colo și pretutindenea prin suburbii. Pe strada cu casele resfirate în șiruri lungi pe țermurul golului se rostogolesc omnibuse și furgone pe pietrele pavajului. Pe stradă înainte se ved biserici fără număr, cupole boltite, turnuri ascuțite: basilica cu trupul ei bătrân le domină. În Roma predomină basilica cu conture severe, în Veneția și Palermo cupola bizantină și arabă

cu bogăția de podobe; Neapole ține mijlocul, e un roccoco chindisit cu formele tuturor stilurilor arhitectonice posibile. Încă nu s'a trezit din somn totă Neapole, și deja au pornit pe strade procesiunile, preoți în ornate și prapuri de purpură roșie.

În fața prăvăliilor superbe cu portale de mahagoni stau deja deschise miclele barace cu mesele de lemn mucegăit. Acolo e galantarul de un lux fabulos, aici caricatura lui. Dar ce are a face, aceeași prețioasă le afli aici pe așternut de flori și frunze, sub tufariul parfumat, cari dincolo pe etalage de alabastru. Florile sunt decorațiunea mansardelor și salónelor, dar sunt mai ales a acestor butice. Chiar și pastetele de capră sunt prinse într'o drăguță garnitură de dantele, ca la noi buchetele mireselor. De un aranjament plin de gust am aflat butica lui pizzicarolo, o adevărată capelă de cărnăței. E flancată de pereți cu coste și paste de capră, ear de sus atârnă cărnați și macaroni, prinși într'o ghirlandă de mirte și rose. Fără îndoială nimerite fresce! În fund o grotă boltită, misterioasă, la colțurile de jos liquresc două candelile iluminând un sfinț de ceară cu mărgele la gât — patronul privat al lui pizzicarolo. În mijloc stă el, strălucind de bucurie

și unsore și stă să strige lumii: Anch' io sono pittore!

La 9 ore din zi mulțimea totă se revărsă inspre via Toledo. Aici se scurg ca niște canale afară din seamă multe uliciorele strimte, ce vin de la port. E o înbulzela de nu te poți mișca. Ești împins, strivit, nădușit; chemi cotele într'agiutor atunci și înaintezi.

Urcăm o balustradă. Un huet, un chaos e jos sub noi, ce n'am mai văzut. Pe stratele înguste, încrucișate încolo și încoco, se mișcă potopul, mii de glasuri tresaltă în vîzduh: stai se ametești pe galeria care se învîrte cu tine. Și lumea tot crește, crește mereu și fără încetare.

La o răspântie un scamator se produce. În jurul trăsuri lui pline cu toate boscorodele din lume mulțimea se grămădește curioasă: în drépta lui un sgomot nedeșlăuit de minavete și musică. De pe o tribună înălțată pe streșina unei case resună sgomotos un clopoțel: un gușat cu o vrastă grozavă de pene și o comă de cal în șipca-i neagră de mătase și recomandă marfa de vânzare strigând cât îl ia gura.

(Va urma.)

de expropriere pentru cauză de utilitate publică pune capăt unei stări de lucruri recunoscută rea de toți și de atât timp.

Ați încheiat marea operă a organizării învățământului nostru prin legea pe care ați votat-o, lege care pune în armonie diferitele noastre legiuri privitoare la școli și tinde la îndrumarea noilor generațiuni pe o cale mai potrivită cu nevoile vieții de astăzi.

Prin legea recrutării și prin legea oficerilor în rezervă ați adus în organizarea forțelor noastre armate îmbunătățiri de mult cerute de experiență, și ați făcut cu puțință o mai dreaptă împărțire asupra tuturor a sarcinii apărării naționale.

Domnului senatori,

Domnului deputați,

În munca pentru întărirea și propășirea Statului român, ceasul de odihnă nu sosește nici odată. Munca din această sesiune va fi urmată de munca sesiunilor viitoare. Ea însă a fost așa de rodnică și de binefăcătoare, în cât puteți să vă întorceți, în căminele d-văstre, mândri că v-ați îndeplinit cu prisos datoria.

În numele Meu și al Țării vă mulțumesc.

Eu declar închisa sesiunea actuală a Corpurilor legiuitoare.

Carol.

Dela academia română.

Aflăm cu plăcere, că în una din ședințele din urmă au fost aleși domnii Ioan cavaler de Pușcariu și A. Filipide membrii ordinari ai academiei române.

Felicitim pe nou aleșii membri ordinari ai academiei, cari prin muncă stăruitoare pe terenul literar s-au făcut vrednici de această înaltă chemare.

În deosebi ne bucurăm, că din părțile transilvanice-ungarice s-au considerat la acest post de onoare în persoana Cavalerului Pușcariu, fost și până acum membru onorariu al academiei române acel bărbat bine meritat dintre noi, care, înzestrat cu talente frumoase, din tinerețele sale până la etatea sa de astăzi bineînțată, pe lângă funcțiunile sale, dintre cele mai însemnate, la cari a ajuns, a cultivat cu multă pricepere și interes știința și literatură românească, ca puținii dintre contemporanii sei.

Nu este locul aci a numera și a apreția lucrările lui spirituale începând cu poeziile lui însușite din timpul mișcărilor noastre naționale până la edarea valorosului seu op „Familiiile nobile române”, dat în tipariu sub auspiciile „Asociațiunii pentru literatură și cultura poporului român”, pentru care îndeosebi domnul Cavaler de Pușcariu, începând cu întemeierea ei și-a câștigat neperitoare merite. Atâta mai amintim înse, că prin broșurile sale de curând date în tipariu „Radu Negru” și „Un Comentariu la § 96 al statutului organic bisericesc greco-oriental român după 30 de ani” a dat probe de iubirea sa de muncă și agerimea minții sale la o etate înaintată.

Deși cele mai multe din scrierile Cavalerului Pușcariu sunt scrieri ocazionale, provocate de trebuințele timpului, precum este: „Comentariul la patentă urbarială din anul 1854” și „Romänische Amtssprache” întocmită în anii 1860 pentru învățarea cu ușurință a limbei române din partea araploiaților streini, totuși și aceste opuri stau și în privința formală la nivelul științific.

Dorim domnului Cavaler de Pușcariu putere și viață încă mulți ani, ca prin activitate și frumoasele sale cunoștințe și experiențe să poată aduce și de aci încolo mult bine pentru poporul român.

Revistă externă

Ultimatul Rusiei

Ziarul „Berliner Tagblatt” primește din Petersburg comunicări despre niște zvonuri senzaționale ce circula în Rusia cu ocazia călătoriei la Moscova a perechei imperiale ruse.

Din aceste zvonuri, cele mai mult răspândite sunt următoarele:

Țarul, în înțelegere cu Germania și Franța, vrea să adreseze din Moscova Angliei un ultimatum.

Conținutul acestui ultimatum ar fi că, dacă Anglia, în termen de opt zile, nu va înceta ostilitățile în Africa de Sud și nu va supune unui arbitraj litigiul ei cu Transvaalul, o sută douăzeci de mii de oameni din armata rusă, vor trece granița Afganistanului.

Se adaogă că violarea neutralității din partea Portugaliei, care a permis pe teritoriul ei sud-african transportul trupelor engleze, a infuriat pe Țar în cel mai înalt grad, făcându-l să nuse mai simți angajat vis-à-vis de Anglia.

Cercurile militare conducătoare împing cu putere spre o ruptură cu Anglia.

Știrea se dă sub cuvenita rezervă.

NOUTĂȚI

Tuturor cetitorilor nostri le urăm din inimă — Sărbători fericite!

Din cauza sfintelor sărbători a Învierii Domnului, numărul nostru proximo va apare Joia viitoare.

În cercul Bistriței au fost aleși deputați mireni la sinodul arhiepiscopesc: Dr. Ioan Popescu, adv. în Reghin, și Iosif Popescu, cassar la „Murășana”.

Ministrul de culte Wlassics, reînșănătoșat pe deplin, s'a reîntors Mercuri la Budapesta și a luat imediat conducerea portofoliului.

Nerespectarea sărbătorilor românești. Banca de asigurare din loc „Transilvania” își ține adunarea generală ordinară în prima zi de Paștile noastre Duminică, 22 Aprilie, la 11 ore a. m.

Acăsta desconsiderare ostentativă față de Români, cari precum e știut au o însemnată parte în daravile institutului provacă adănc resentiment, ceea-ce se putea ușor evita fixându-se un alt termen. Său dăru sentimentele religioase ale Românilor nu trebuie respectate?

„Asociațiunea clerului gr. or.” din Bucovina își va ține la 20 Aprilie (3 Mai) adunarea generală ordinară.

Proces de despărțire ierarhică. După rapoartele foilor maghiare procesul intentat de credincioșii români din Timișoara contra bisericii sârbești din Timișoara-Fabric pentru despăgubire de avere în urma despărțirii ierarhice, s'a terminat în săptămâna trecută la tribunalul din Budapesta, fiind respinsă cererea Românilor și condamnați a suporta spesele procesuale în sumă de 9300 fl.

Numire eclesiastică. Cucernicia sa părintele diacon C. D. Șendrea a fost numit în postul de director al cancelariei Episcopiei Argeșului.

Distincțiune. Dl Angelo de Gubernatis marele filoromân, a fost decorat cu ordinul *Coroana României* în gradul de mare oficer.

Profesorii confesionali scutiți de dare comunală. Este știut, că profesorii de stat nu sunt obligați a solvi dări comunale. Pe baza acestui favor profesorii protestanți dela școlile din Dobrița au cerut și ei a fi scutiți. Magistratul a făcut propunere negativă, dar comisiunea administrativă orășanăscă i-a eliberat de indicatul obligămint, pe mo-

tivul, că și *profesorii confesionali* îndeplinesc aceeași muncă culturală, ca și cei de stat. Astfel pe viitor nu vor mai plăti arunc comunal și nici dare de drum. Atragem atențiunea profesorilor nostri asupra acestui favor, mai ales acum, când guvernul prin lege a scutit și pe oficialii dela căile ferate dela solvirea dării comunale.

Retragere. Dl Dr. Iancu cav. de Flondor anunță în numărul mai nou al „Patriei”, că din cauze de natură politică se retrage dela conducerea ziarului.

Academia Română a decernat premiul Lazăr de 5.000 de lei d-lui A. C. Cuza, pentru cartea sa „Poporația”.

Anul acesta Academia a primit următoarele volume manuscrise: dela părintele Andrei Ghidiu, protopop al Caransebeșului „Octoich slavonesc” scris pe pergament din secolul XIII, având 162 file și „Ciaslov și octoich” scris româneste din 1693 și 1695 de Vasile Sturdza Moldoveanul, dascăl la mănăstirea Plosca. De la dl A. Lecomte du Noüy, architect, s'a primit „Învățătura și povățuirea spre folosul zugravilor, tălmăcită după Erminiile lui Panselin și Teofan”, un volum manuscris de mare însemnată rămas de la finele secolului XVIII, și „Archeological Researches in Palestine The Years 1873-1874”, de C. Clermont-Ganneau, vol. 1 Londra, 1899.

Joi s'a închis sesiunea actuală a Academiei române.

În atențiunea cercetătorilor de tîrguri. Vice-spanul comitatului Sibiu a emis o ordinațiune, în care arată, că în călindarele românești pe anul 1900 sunt induse fals termenele tîrgurilor anuale. Acăsta eror provine de acolo că rămânând cu 1 Martie căl. vechiu cu 13 zile înapoi, aveau să fie subtrase la calcularea termenelor 13 zile și nu 12. Urmarea e, că publicul român sosește cu o zi mai târziu la tîrguri, când nu mai pôte procura seu vinde nici un articol, fiind deja oprit tîrgul.

Țarul Rusiei a făcut un mare cadou orașului Paris. E o carte a Franciei în relief, lucrată în mod unic din pietre și materii prețioase extrase din minele Rusiei. Operă artistică de mare valoare, această carte a fost dusă la Paris de generalul Vasile de Mostavenco și va figura la expoziție. Pietre de color diferite marchează orașele. Marsilia e în smaragd; Parisul în siderite; Bordeaux în aquamarina; Cherbourg în alexandrite. E întradevăr un dar împărătesc.

Pelerinagiul catolicilor. La 24 Aprilie n. plăcă pelerinii catolici din Ungaria pe trei trenuri speciale la Roma. Comitetul de organizare refuză din cauza mulțimei participanților primirea celor-ce se anunță numai acum.

Milione în vînt. Direcțiunea centrală a regiei tutunului a publicat datele despre consumul tăbacului în Ungaria pe anul 1899. Din acestea se vede că întreg consumul se evaluează la suma de 50,673.824 fl. 68 cr., adică cu 793.110 fl. 82 cr. mai mult decît în anul 1898, ceea-ce corespunde unei creșteri de 1.57%. Cu deosebire s'a dat mai multă atențiune din partea fumătorilor țigaretelor, de cari s'au vîndut 944 milioane, cu 91 milioane = 9.3% mai mult ca în 1898.

Voiți o superbă garnitură de masă? În vitrina prăvăliei Krassovsky din Sibiu, str. Cisnădiei, atrage admirația tuturor passanților o admirabilă expoziție de obiecte, cari cu drept cuvînt emulează între olaltă în frumusețe, eleganță și valoare de mare preț. Este expoziția câștigurilor loteriei pentru Casa națională a Asociațiunii noastre. O mulțime de câștiguri în valoare totală de 25.000 corone. Între toate acestea mai mult sunt admirate obiectele cari formeză câștigul principal (în valoare de 10.000 corone): o garnitură de masă cu o jardiniară mare, 2 jardiniere laterale, 2 platouri pentru bonbone, 2 girandole și un complet serviciu de masă pentru 12 persoane, toate din argint masiv. Voiți această superbă garnitură? Vă costă numai o coronă! Acesta e adică prețul unui los la loteria casei naționale a Asociațiunii.

Losuri se capătă la biroul Asociațiunii, la toate băncile și librăriile românești, cum și la trafice. Sortirea se va face la 31 Maiu în Sibiu.

Ședință festivă. Societatea de lectură a tinerimei dela institutul pedagogico-teologic ort.-rom. din Arad invită la ședința festivă, ce se va ține la Dumineca Tomei în 16/29 Aprilie 1900 în „sala cea mare” a seminarului. Începutul la 6 ore sêra. Oferte benevole în favorul bibliotecii societății se primesc cu mulțumită și se vor cuita pe calea publicității. Program: 1. „Christos a înviat”, cor bărb. aranjat de T. Lugojan. 2. „Cuvînt de deschidere” rostit de v.-preș. societății Ioan O. Jercoșan, teolog c. III. 3. „Marș ostășesc”, cor bărb. de Ioan Costescu acompaniat de orchestra societății 4. „Sava II. Brancovici”, disertație de Constantin Mihulin teol. c. II. 5. a) „Florica”, cor bărb. de Wachmann b) „Tot ți-am zis mîndr-o”, cîntec popular cor bărb. de T. Popovici. 6. „Dormi în pace”, poezie de A. Vlăhuța decl. de Petru Craiovan ped. c. IV. 7. „Suvener de Mehadia”, de M. Clein cîntată de flaut solo de Victor C. Fizeșan teolog c. I. 8. a) „Hai în horă”, cor bărb. de G. Dima. b) „La o rîndunică”, cor bărb. de Dimitrescu 9. „Scolul ideal al educațiunii”, Disertație de Trăian Givulescu, ped. c. IV. 10. „În natură”, cor bărb. de I. Costescu acompaniat de orchestra societății. 11. „Ovid și Ibis”, dialog de V. Alexandri prelat de Iuliu P. Lăzărescu teolog c. III. și Aurel Popa teolog c. II. 12. „Marș”, executat de orchestra societății.

Producțiune musicală. Tinerimea română din Făgăraș și jur invită la Producțiunea Musicală ce o va aranja în 24 Aprilie 1900, (a treia zi de sf. Paști) în sala hotelului „Lauritsch”. Începutul precis la 8 ore sêra. Prețul de intrare: pentru o persoană 2 corone, — pentru familie 5 corone. — Venitul curat este destinat pentru clădirea casei vicariale. — Oferte și suprasolviri maritimose se primesc cu mulțumită și se cuităză pe cale ziaristică.

Program: 1. „Cîntec sicilian” quartet vocal. 2. „Symphonie, de Ch. Dancila, pentru 2 violine și pian; executat de D-șora Letiția Poparadu și D-nii Benjamin Pop și Dr. Augustin Dosa. 3. „Carneval de Venise” de Schullhof, solo pentru pian; executat de D-șora Elena Pop. 4. „Cîntări românești”, executate de D-șora Iulia Toflea, acompaniată pe pian de D-l Friedrich Heller. 5. „Prima rochie lungă”, monolog de Iosif Vulcan; prelat de D-șora Marița Turcu. 6. a) Beriot: „Osborne”, phantasie din opera „Puritani”; b) Wiest: „Melodii române”, pentru violină și pian; executate de D-șora Elena Pop și D-l Benjamin Pop. Urmăză dans.

O nenorocire. În apropiere de stația Chitila (România) s'a întemplat Mercuri o nenorocire.

Pe când un tren de marfă mergea dela Chitila spre București, frânarul Hulea Vasile se urcase pe un vagon spre a aranja frînghia de alarmă. În acel moment trenul trecea tocmai pe sub niște sirme de telegraf. Nenorocitul frânar nu observă acest lucru spre a se pleca jos să trecă pe sub ele și se lovi la față și în piept. Până să se plece fu ținut în loc, vagonul pe care era ți fugi de sub picioare și astfel fu aruncat la pămînt. În cădere, nenorocitul Hulea își frînse piciorul și fu lovit grav la gât. La strigătele lui, trenul se opri și el fu urcat într-un vagon. Adus la gara de Nord, Hulea a fost trimis la spitalul Filantropia. Starea lui e destul de gravă.

Din public*).

Cătră p. t. medici practici, civili, respective medici militari.

P. T. domni medici sunt recercați la ivirea casurilor de scarlatină, în atari familii, a căror membri merg în școală, atelier, fabrică etc., pe cât e posibil, să dea avisul la phisicatul orășenesc, prin telefon, pentru a se pută lua imediat dispozițiunile potrivite.

De sine înțeles, înștiințarea prescrisă cu cartă postală roșie, n'are să se întrelase.

Sibiu, 18 Aprilie 1900.

Dr. S.....n.

*) Pentru cele cuprinse în rubrica *acăsta* redacția nu primește răspunderea.

1000 coróne plătesc celui-ce va mai căpeta vr'o dată durere de dinți ori fi va mirosi gura după-ce va tolosi **apa de dinți a lui Bartilla**, o sticlă cu 35 cr. (Pentru pachetare 10 cr. deosebit). **Erezii A. Bartilla** (E Winkler), Viena, 19/1., Sommergasse 1. — Să se cêră pretutindea apriat apa de dinți a lui **Bartilla**. Denunțări de falsificare vor fi bine plătite. La locurile, unde nu se pôte căpeta, trimit 7 sticle cu 2 fl. 60 cr. franco. — **Deposît în Sibiu** la farmacia „**Vulturul**“ **C. Müller**, piața mare; farmacia **Heinrich**, piața mică 27; farmacia **Molnar**, strada Cisnădiei 59; **Parfumeria Meltzer**, strada Cisnădiei și strada Gușteritei. [33] 4—

In **Tipografia archidieceșană** a apărut:

ACAFTISTUL

Preasânței
Născătoare de Dumneșeu

și
alte rugăciuni

urmate de Sinaxarin pentru tot anul și Pășchălie.
Un volum de 368 pagini 8°.

Prețul simplu legat . . . fl. —.85
jumătate până . . . „ 1.05
în piele roșie . . . „ 1.25
Ediția fină în piele neagră . . . 2.—
piele chagrin . . . 2.60
în mătase . . . 3.85

Se află de vânzare la

Librăria Tipografiei archidieceșane,
Sibiu.

Din **Tipografia și librăria archidieceșană, Sibiu**, se pôte procura:

Din vremuri apuse,

de
Iudita Secula n. Trușă.

Broș. à 50 cr.

In **Tipografia și librăria archidieceșană Sibiu**, se află de vânzare:

Cuvântări bisericesci

de
Dr. Theol. George Popoviciu
protopresbiter ort. român în Lugos
broș. à 3 cor., sau lei 3.50.

Religiune și știință,

disertațiune
de același autor
broș. 50 fl.;

Cuvântări bisericesci

de
Massillon, episcop de Clermont și membru al acad. franc.
traduse prin
Ioan Genț
paroch gr. cath. în Haieu,
Tom. I broș. 5 cor. sau lei 6.50

In **Tipografia și librăria archidieceșană, Sibiu**, se află următoarele scrieri ale poetului nostru **G. Coșbuc**:

Fire de tort, broș. fl. 1.—
Balade și idile fl. 1.50
Săcotala, broș. „ 2.50
Aeneis edit. II. broș. „ 1.25
Răsboiul nostru pentru neam-nare, broș. „ —.50

Din **Tipografia și librăria archidieceșană, Sibiu**, se pôte procura

Teoria Dramei

cu un tractat introductiv
despre frumos și artă,

de
Dr. Iosif Blaga,
profesor.

Prețul broș. 3 cor. 60 fl.

In **Librăria Tipografiei Archidieceșane, Sibiu** se află spre vânzare *diferite icône după cultul oriental* precum:

Mărima:	89/50 cm.		47/68 cm.		55/68 cm.		58/78 cm.		63/100 cm.	
	simplu	fin	simplu	fin	simplu	fin	simplu	fin	simplu	fin
Sf. Nicolae	5—6	10 50	6 50	16—	10 25	20—	11—	28—		
Sf. George, călare	6—6 60	11 50	7 50	18—	11 50	22—	12—	30—		
Sf. Dumitru	5—6	10 50	6 50	16—	10 25	20—	11—	28—		
Botezul Domnului	6—6 60	11 25	7 50	18—	11 50	22—	12—	28—		
Sf. Treime	6 50	7—12—	7 50	18 50	11 50	22—	13—	30—		
Arhangelul Mihail	5—6	10 50	6 50	16—	10 25	20—	11—	28—		
Christos pe cruce cu fig.	7—7 50	12—	8—18 50	12—23—	13 50	32—				
Maica Domnului	6—6 60	11 50	7 50	18—	11 50	22—	12—	30—		
Ilie în carul de foc	6 50	7 50	13—	8—20—	12—23—	14—33—				
Înălțarea Domnului	7—7 50	14—	9—22—	14—28—	15—36—					
Născerea Domnului	6—7 50	14—	9—22—	14—28—	15—36—					
Petru și Pavel	6—7—	11—	7—17—	11—21—	12—30—					
Adormirea Maicii Domnului	7—8—	14—	9—22—	14—28—	15—36—					
Scularea lui Lazar	5—7—	11—	7 50	21—	14—28—	15—32—				
Simion	5—6—	10—	6—16—	11—20—	11—28—					
Ilie	5—6—	10—	6—16—	11—20—	11—28—					
Arhangelul Gavril	5—6—	10—	6—16—	11—20—	11—28—					
Învierea lui Christos	6 50	7—14—	8—21—	13—28—	15—32—					
Sf. George (pe jos)	5—5 50	10—	6—16—	11—20—	11—28—					
Christos (bust)	6—8—	12 50	8—21—	14—28—	15—32—					
Nicolae	6—8—	12 50	8—21—	14—28—	15—32—					
Bunavestire	5 50	6—12—	7 50	16—13—24—	13—30—					
Ion în pustie	5—6—	10—	6—16—	10—21—	13—28—					
Rosalie	7—6—	12—	8 50	22—12—24—	15—30—					
Sf. Petru	5—6—	10—	6—16—	10—20—	11—28—					
Mormântul Domnului			15—27—	18—36—	21—42—					
Născerea Sf. Maria	7—8—	15—	9—22—	14—30—	15—32—					
Înălțarea Sf. Cruci	6 50	8—14—	8 50	22—14—30—	15—32—					
Cei 40 Mucenici	7—9—	15—10—23—	15—30—	16—36—						
Constantin și Elena	6—6 50	12—	7—18—	12—22—	12 50	30—				
Schimbarea la față	7—8—	15—	9—22—	14—30—	15—32—					
Fața lui Iisus	5—6—	10—	6 50	16—10 50	20—11—28—					
Floriile	7—8—	15—	9—22—	14—28—	15—32—					
Fuga la Egipt	6 50	8—12 50	9—22—	12 50	30—15—34—					

Redactor prov. **Dr. Elie Cristea.**

1.000.000
KRONEN
ALS GRÖSSTER GEWINN IM GLÜCKLICHSTEN FALLE.

Consemnarea
tuturor celor 50.000 câștiguri

Cel mai mare câștig în cel mai favorabil cas

1.000,000 Kronen

Speciell sind die Gewinne wie folgt eingetheilt.

in Baar zahlbar.	Kronen	
	1 Prämie mit	600000
1 Gew. à	400000	
1 „ „	200000	
2 „ „	100000	
1 „ „	90000	
1 „ „	80000	
1 „ „	70000	
2 „ „	60000	
1 „ „	40000	
5 „ „	30000	
1 „ „	25000	
7 „ „	20000	
3 „ „	15000	
31 „ „	10000	
67 „ „	5000	
3 „ „	3000	
432 „ „	2000	
763 „ „	1000	
1238 „ „	500	
90 „ „	300	
31700 „ „	200	
3900 „ „	170	
4900 „ „	130	
50 „ „	100	
3900 „ „	80	
2900 „ „	40	
50,000	Gew. u. Pr. im Betrage	13.160,000

Să ajutăm norocului!

Deja mulți s'au fericit
prin cumpărarea
     unui los dela noi!

Loteria cea mai bogată în sance este loteria de classă privilegiată reg. ung., care va începe în curând iarăși. Din

100.000 LOSURI vor fi trase **50.000**

câștiguri, așadară jumătate sunt câștiguri, din tote losurile, precum se vede și din lista de câștiguri alăturată, nici o loterie din altă țară nu are în raport cu acesta așa câștiguri considerabile.

Cel mai mare câștig în cazul cel mai norocos este

Un milion coróne.

Cu totul vin treisprezece milioane 160.000 coróne la tragere. Tótă întreprinderea stă sub supravegherea statului.

Contribuția pentru losurile originale pentru clasa primă conform planului este:

pentru o optime ($\frac{1}{8}$) fl. —.75 sau C. 1.50
„ un pătrar ($\frac{1}{4}$) „ 1.50 „ „ 3.—
„ o jumătate ($\frac{1}{2}$) „ 3.— „ „ 6.—
„ un întreg ($\frac{1}{1}$) „ 6.— „ „ 12.—

și se trimit cu rambursă sau trimițându-se prețul lor anticipativ. Planuri oficióse gratuite. Comande pentru losuri originale rugăm a trimite direct la noi până în

28 Aprilie a. c.

Banca
A. Török & Co.

Budapesta. V. Waitznering 4/a.

Multe și foarte mari câștiguri am solvit noi prea stimaților nostri clienți și anume în timp scurt preste două milioane coróne. [44] 4—8

Scrișore de comandă de tăiat.

Herren A. TÖRÖK & Co., Budapest.

Ersuche um Zusendung von.....Original-Los I. Classe der königl. ung. priv. Classenlotterie nebst amtlichen Plan.

Der Betrag von fl. } ist per Nachnahme zu erheben. } Was nicht gewünscht folgt durch Postanweisung. } bitte zu durchstreichen

Genauere Adresse.

Pentru a înlesni și celor mai lipsiți copii de școală procurarea de cărți didactice, ne-am decis a reduce prețurile la următoarele manuale:

Abedar pentru școlele pop. rom. de Z. Boiu, legat dela fl. —.24 la fl. —.20
Aritmetica de V. Roman leg. „ „ —.08
Carte de cetire I. de Z. Boiu, leg. dela fl. —.40 „ „ —.30
„ II. „ „ „ „ „ —.32 „ „ —.25
Elemente de geografie de Z. Boiu „ „ —.30 „ „ —.15
Geografia de V. Roman „ „ „ „ „ —.08
Istoria naturii și fizica de Z. Boiu dela fl. —.30 „ „ —.15
„ patriotică de Z. Boiu „ „ —.30 „ „ —.12

Librăria Tipografiei archidieceșane, Sibiu.

Editura și tiparul tipografiei archidieceșane.